

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

In consecratione Episcopi, Sermo CXXX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](#)

ad collætandum deuota confluxit : tunc turba sæ-
uientum, nunc exultantium: tunc desperatorum, nunc
sperantium. Idcirco ergo natales martyrum annua
lætitia celebrantur, vt quod semel actum est, per om-
ne æuum in memoria maneat deuotorum. Gesta res
est charissime, ne te dices ignorare, celebrantur an-
nua, ne dicas, oblitus sum. Ad hæc ergo imitanda vos
animate charissimi, hanc magnanimitatis gratiam
concupiscite : hoc petite dari vobis, quod ille meruit
adipisci. Omnes enim cœlestia cupientes terrenorum
bonorum laqueis irretiri non possunt, quia conuer-
sationem suam in cœlestibus statuerunt. Sicut ait
2. Epil. 3. Sanctus Apostolus : Nostra autem conuersatio in cœ-
lis. Dirigatur ergo cordis nostri desiderium ad habi-
tationem cœlestem, ubi quum dispersus fuerit pau-
peribus thesaurus vester, illuc erit & cor vestrum.
Thesaurus autem bonorum omnium Christus est, qui
vos cum Patre & Filio & Spiritu sancto donis cœle-
stibus, & nunc, & in æternum cumulare & replere
dignetur.

In consecratione Episcopi, Sermo CXXX.

Isa. 52. **S**icut magna promissionis longa expectatio accen-
dit animum, mentem fatigat, ita sensus omnes,
& interna ipse viscerum suscitat optatus promissio-
nis effectus. Hinc est quod hodie, sicut dixit Isaías,
Ecclesia mater sancta festiuia, tota gaudens & com-
pta processit, induit se tunicam iucunditatis suæ, & si-
cut sponsa imposuit sibi mitram, ac vario se compo-
suit & decorauit ornatū : vt cœlum stellis fulget lu-
minibus, & terra vernat floribus suis : & vt hortus
producit germina sua, ita producit lætitia in conspe-
ctu omnium filiorū suorum. Quia iuxta pollicitatio-
Psal. 44. nem David: Hodie pro patre natus est ei filius, qui
eam

eam non pondere inclinet, non auctoritate deterreat,
non commotione sollicitet, non asperitate contur-
bet, sed fidi sustentet obsequio: cura per uigili faciat
persecutam, solicitudo labore necessaria procuret, fa-
miliam blanda institutione componat, hospitibus
occurrat, parentibus seruat, regibus obtemperet, po-
testatibus collaboret, deo senibus reuerentiam, pueris
gratiā, fratribus amorem, paruulis impendat affe-
ctum, liberam per Christum cunctis exhibeat seruitu-
tem. Dauid dixit, Audi filia, & vide. Ego dicam, Audi *Psal. 44.*
mater & vide, pro patribus tuis nati sunt tibi filij. Sint
prudentia senes, grauitate patres, charitate filij, virtu-
te iuuenes, dulcedine soboles, innocentia infantes,
malitia paruuli, quæ mundi sunt nescientes: totam
regni Dei præsentiam possidentes: attestante Domi-
no, cum dicit: Sinite paruulos venire ad me, talium
est enim regnum cœlorum. Tales generat perpetuæ
virginitatis copula, tales generat cœlestis vitæ coniū-
ctio, sexus nescia, cōceptus conscientia, gnara partus, cor-
ruptionis ignara, pudore integra, integritate clausa,
casta pignoribus, fœcūditate diffusa. Hæc tam pia ma-
ter dum vnius germinis sui hodie natalitia festa cele-
brat, sinus aperit, extendit amplexus, emittit vocem,
diuinis cantat in canticis, ut omnes aduocet, omnes
capiat, omnes ad congaudendum sibi gremio chari-
tatis includat. Adest ipsa etiam mater Christiani per-
ennis, & fidelis imperi, quæ dum fidé, opere miseri-
cordiæ, sanctitate in honoré Trinitatis beatam secta-
tur & imitatur Ecclesiam procreare, amplecti, possi-
dere, augustam meruit Trinitatem. Sic remunerat
Trinitatem: sic remunerat Trinitas in sui amore &
ardore feruentes, ista meruit, ut daret sibi honorem,
gauderet quod sibi fecit ei de gratia religionem con-
sumilem. Ista meruit ut genitricis dignitas per geni-
Mat. 19.

Ff 5 . tricem

tricem redundaret in posteris. Orate fratres, vt Christiani Principes, quia pia deuotione dignantur nostris occurtere gaudiis, nostris solennitatibus interesse, ipsos quoque pari gratia omnium sacerdotum longo in tempore obsecratio deuota commendet.

*In illud Ioannis, Si quis sermonem meum seruauerit,
&c. Sermo CXXXI.*

Sæpe diximus, quod Deus corporeis oculis non videtur, quod diuinitas non clauditur mente carnali, quod humana ratio rerum non capit conditorem, sed Deum sola fides attingit, credulitas sentit tota, nec quantus est, sed quia est, hominis quantuscumque est intuetur aspectus. Denique Moyse, qui de seruo in amicum, de homine promouet in Deum, Dei faciem querit, sed non inuenit: petit, sed non accipit: & vt posteriora tantum Dei videat, admonetur: quatenus homo Deum querat sequi, non præcedere: neque ante Deum quæ sint querere præsumat, sed quod per Deum sint omnia adorator agnoscatur. Crebro Deus hominibus formam hominis demonstrat, & magnitudinem suam tantam breuem nostri operis colligit in figuram, vt præsentiam diuinam possit infirmus noster oculus intueri, angustus noster recipere possit aspectus. Sic ad Abraham Deus venit in hominis forma, succedit hospitis in figura, & lasciuiatoris in morem accepit pedibus suis aquam: sed & invitatus ad mensam vituli, & panis appositione saturatur: & ita se totus humano credit & committit obsequio, vt ipso tactu, visu, verum hominem videatur explere, & hoc eo tempore, quo verus Deus sterilitati extremæ senis desperatae patefactis visceribus in partum sobolem largiturus aduenit. Sic Iacob vianti conuiator occurrit, & ita se humano collegio

Gen. 18.

Gen. 32.